

SPIS TREŚCI

0. Wstęp	9
0.1. Zaniedbanie chronologii w literaturze polskiej. 0.2. Przedmiot studium. 0.3. Plan pracy.	

Część I

I. Ujęcie problemu	11
1.1. Siedmiodniowy tydzień ustruktrowany. 1.2. Nomenklatura narodowa; różny początek tygodnia. 1.3. Izomorfizm semantyczny. 1.4. Podejście historyczne do nomenklatury tygodniowej. 1.5. Odrębność rachuby słowiańskiej. 1.6. Jej oryginalność. 2.1. Elementy podstawowe rachuby czasu; rok i miesiąc. 2.2. Tydzień. 2.3. Niezależność tygodnia od miesiąca i roku. 2.4. Tydzień ośmio- i siedmiodniowy. 2.5. Geneza wschodnia siedmiodniowego tygodnia. 2.6. Dzień i doba. 3.1. Nominacja dni tygodnia; nazwy liczebnikowe i indywidualne. 3.2. Możliwe rozwiązania. 3.3. Proporcje nazw liczebnikowych i indywidualnych. 3.4. Wyróżnienie święta. 3.5. Dezytymologizacja określeń chronologicznych.	
II. Tydzień żydowski i rzymski	22
4.1. Geneza nominacji tygodniowej. 4.2. Tydzień żydowski. 4.3. Tydzień rzymski. 4.4. Święto i dni robocze. 5.1. Pojawienie się określeń planetarnych. 5.2. Ich związek z ówczesną wiedzą astronomiczną. 5.3. Kraina, w której powstały. 5.4. Tydzień planetarny w Rzymie. 5.5. Jego rozpowszechnienie. 5.6. Hierarchia planet. 5.7. Konkordancja grecko-rzymska. 5.8. Zanik planetarnych nazw greckich. 5.9. Rozpowszechnienie terminologii rzymskiej. 5.10. Konkordancja żydowsko-rzymska. 5.11. Różnica w pozycji święta. 5.12. Zwycięstwo Słońca. 5.13. Jego przesłanki — iuxta-positio. 5.14. Ustawy Konstantyna W. 5.15. Przesunięcie innych dni tygodnia. 5.16. Nowa konkordancja żydowsko-rzymska. 5.17. Co zwycięży?	
III. Tydzień chrześcijan	35
6.1. Związek z religią żydowską i stosunek do świata pogańskiego. 6.2. Przejęcie zgodnych rozwiązań. 6.3. Niedziela i szabat. 6.4. Niedziela i dzień Słońca. 6.5. Niedziela głową tygodnia. 6.6. Niedziela komemoracją zmarłych. 6.7. Chrystus i Słońce. 6.8. Dominica a dzień cesarskiego majestatu. 6.9. Niedziela świętem aż do dziś. 6.10. Nowa motywacja świecka. 6.11. Dni powszednie oznaczone liczebnikami. 6.12. Sabbatum. 6.13. Objęcie szeregiem liczbowym wszystkich dni tygodnia. 6.14. Media septimana. 6.15. Konkordancja żydowsko-rzymsko-kościelna. 6.16. Kompromisowy charakter tygodnia chrześcijańskiego. 7.1. Utrzymanie się nazw planetarnych. 7.2. Walka kościoła z nimi. 8.1. Zmiana semantyczna terminu szabat. 8.2. Zmiana semantyczna terminu feria. 8.3. Pojawienie się festum. 8.4. Feria w opozycji do dies.	

- IV. Nomenklatura tygodniowa w świecie romańskim, greckim i germańskim . 58
 9.1. Utrzymanie się terminologii planetarnej. 9.2. Zwycięstwo terminów dominica i sabbatum. 9.3. Wynik. 9.4. Terminologia portugalska. 9.5. Terminologia grecka. 9.6. Mezzedima. 9.7. Dzień pierwszy tygodnia. 10.1. Chronologia nomenklatury germańskiej. 10.2. Germanie wschodni. 10.3. Germanie zachodni. 10.4. Brak wpływów chrześcijańskich. 10.5. Samstag. 10.6. Sonnabend. 10.7. Mittwoch. 10.8. Nazwy anaforyczne. 10.9. Dzień główny. 11. Zestawienie wyników.

Część II

- V. Tydzień słowiański 66
 12.1. Pustka pojęciowa i nazewnictwa. 12.2. Zadania wprowadzanej nomenklatury. 12.3. Trudne pojęcia chronologiczne. 12.4. Nieprzyjęcie nazewnictwa planetarnego. 12.5. Kościelna geneza terminologii słowiańskiej. 12.6. Szansa języka w przekazywaniu nowych treści. 12.7. Święto. 13.1. Nomenklatura staro-cerkiewno-słowiańska, czeska i polska. 13.2. Uzasadnienie wyboru. 13.3. Rozpowszechnienie. 14.1. Wyrazy szeregujące. 14.2. Wzrost liczby nazw indywidualnych. 14.3. Sobota. 14.4. Gospodnica, targ. 14.5. Niedziela. 14.6. Środa. 14.7. Poniedziałek, první den. 14.8. Perendan, sköpy. 14.9. Zestawienie nazewnictwa słowiańskiego. 15.1. Niezgodność rachuby słowiańskiej z kościelną. 15.2. Objasnienia SS^tp. 15.3. Degradacja dnia pańskiego. 15.4. Nieśrodkowe położenie środy. 15.5. Ratio sciendi. 15.6. Ocena interpretacji. 16.1. Próby wyjaśnienia odrębności słowiańskiej: Skok. 16.2. Brückner. 16.3. Jungmann. 16.4. Schwyzer. 16.5. Pisani. 16.6. Krytyka tezy Schwyzera – Pisaniego. 16.7. Pherintag. 16.8. Rzekoma analogia rzymska. 16.9. Argument z Biblii. 16.10. Odrzucenie proponowanych wyjaśnień. 17.1. Próba podważenia interpretacji dotychczasowej: feria nie jest synonimem dies. 17.2. Niepełność podstawy rozumowania. 18.1. Różnica w nazwach kościelnych i słowiańskich. 18.2. Nazwy indywidualne kościelne i słowiańskie. 18.3. Znaczenie rzeczywiste i presuponowane. 18.4. Znaczenie eksplicytne poniedziałku. 18.5. Pozycja niedzieli przed poniedziałkiem. 18.6. Niedziela pierwszym dniem tygodnia. 18.7. Sprzeczność między grupą liczebnikową i indywidualną. 18.8. Formacje typu Aftermontag. 18.9. Różnica postaw logika i lingwisty. 18.10. Poniedziałek dniem pierwszym z dwu względów. 18.11. Poniedziałność wtorku, czwartku i piątku. 18.12. Formowanie nazw: poniedziałek, wtorek, czwartek i piątek. 18.13. Przynależność poniedziałku do grupy wyrazów szeregujących. 18.14. Dystynkcja: dzień tygodnia i dzień poniedziałny. 18.15. Szeroka anaforyzacja słowiańska. 18.16. Szereg sześciodniowy. 18.17. Niedziela dominantą. 18.18. Środa – środkiem tygodnia. 18.19. Zestawienie wyników. 19.1. Friulski prindí. 19.2. Jego uzasadnienie. 19.3. Nomenklatura węgierska. 19.4. Nomenklatura litewska. 20.1. Siedmiodniowy tydzień Żydów i Rzymian oraz jego hierarchia. 20.2. Tydzień chrześcijański. 20.3. Tydzień romański i germański. 20.4. Zgodność tygodnia słowiańskiego z kościelnym. 20.5. Swoisty charakter nomenklatury słowiańskiej. 20.6. Oryginalność niedzieli i poniedziałku. 20.7. Odmienność szeregu liczbowego. 20.8. Słowiańska struktura dni tygodnia. 20.9. Rozbrat komputacji kościelnej i słowiańskiej i jego błędna reinterpretacja. 20.10. Rewizja poglądu. 20.11. Oryginalność nomenklatury słowiańskiej. 21.1. Geneza słowiańskiej anaforyzacji. 21.2. Datacja rzymska ante. 21.3. Datacja kościelna: święta stałe, cisojanus. 21.4. Święta ruchome. 21.5. Datowanie ante i post.

Część III

VI. Zagadnienia uzupełniające	122
22.1. Klasyfikacja Skoka. 22.2. Nowa klasyfikacja. 23.1. Jednolitość nomenklatury słowiańskiej. 23.2. Jej geneza. 23.3. Pochodzenie nomenklatury polskiej. 24.1. Data pojawienia się terminologii: słowiańskiej. 24.2. Polskiej. 25.1. Datacja rzymska i kościelna w Polsce. 25.2. Terminologia ludowa. 25.3. Terminologia planetarna i kościelna. 25.4. Błędy datacji. 26.1. Hierarchia wśród dni roboczych. 26.2. „Lepszość” soboty. 26.3. „Lepszość” poniedziałku.	
VII. Określenia na tydzień	130
27.1. U Żydów. 27.2. Grecka hebdomas, rzymska septimana. 27.3. Znajomość obydwu u pisarzy chrześcijańskich. 27.4. Derywaty od septimana w językach romańskich. 27.5. Germańska Woche. 27.6. Określenia na tydzień u Słowian. 27.7. U Węgrów.	
Zusammenfassung	133
Wykaz skrótów	135